

Gennemgang: FOTO & SMALFILM

CANON 7

Fabrikanten opgiver:

CANON 7, japansk 35 mm kvalitetskamera med udskiftelig optik. Apparatet har bajonet, således at den nye Canonlinse f:0,95/50 mm kan monteres. Desuden »Leica«-gevind, der kan tage alle Canon's normalobjektiver.

Indbygget koblet afstandsmåler, indbygget koblet lysmåler, hvis følsomhed spænder over området fra LV 6 - LV 19.

Universal-søger, indstillelig for 35, 50, 85, 100 og 135 mm brændvidder. Fuldsynchroniseret, hurtigoptræk og tilbagespoling. Vægt uden linse: 670 gram.

Pris (kamerahuset): kr. 970,00.

CANON-objektiv 1:0,95/50 mm: kr. 1450,00.

Øvrigt et omfattende fabriktionsprogram, bestående af vidvinkel- og teleobjektiver (fra 25 mm og op til 1000 mm), spejlskudstør etc.

Redaktionen er i virkeligheden lidt for beskedent, når man til denne rubrik har valgt udtrykket: En gennemgang. Apparatet bliver nemlig gennemprøvet. — Og vi forsøger nøgternt at vurdere de foreliggende kameraer såvel ud fra de tanker, der synes at ligge bag konstruktionen, som den grad af brugbarhed disse kameraer har, når man vejer pris mod kvalitet. Et billigt, men velkonstrueret og smukt udført apparat, der kan klare de opgaver en gennemsnitsamatør kan finde på at stille det overfor, kan derfor godt risikere at få flere lovord med på vejen, end man måske vil finde retfærdigt overfor dyrere og mere komplicerede system-kameraer.

Men sagen er jo den, at man må være betydelig mere kritisk overfor de dyre apparater, der prætenderer at være i verdens-topklassen! Det kan koste fabrikken penge at blive kritiseret — men det kan så sandelig også koste fotografen, der vælger forkert nogle dyre lærepenge.

CANON 7 - kamerahuset

I vore dage, hvor alt fabrikeres som samlesæt, køber man naturligvis også sit kamerahus separat, for derefter at bestykke det med de objektiver, man foretrækker — eventuelt indenfor helt andre fabrikater.

Det nye CANON 7 kamerahus er konstrueret så det, foruden de allerede velkendte Canon-objektiver, også kan tage det nye interessante objektiver med den sensationelle lysstyrke på 1:0,95. Dette objektiver er så stort, at det må påsættes med en speciel udvendig bajonetlås.

Jeg skal senere detaljeret omtale dette specielle objektiver.

De andre Canon-objektiver monteres stadig med almindeligt »Leica-gevind«.

Det nye kamerahus, der vejer 670 gram, er smukt og kompakt udført. Søgeren er klar og har indbygget omskifter for forsejlede parallaxsefrie lysrammer til brændvidderne: 35, 50, 85, 100 og 135 mm. Eksponeringsknappen kan låses og sidder iøvrigt rigtigt placeret for pegefingeren. Hurtigoptrækket er forbilledligt anbragt og betjenes let og hurtigt med højre hånds tommelfinger, mens man har øjet i søgeren. Tilbagespolingsknappen har håndsving, så også denne operation kan foregå ekspres. Hvorfor der ikke et eller andet sted er placeret en søgersko, begriber jeg ikke. Den må købes ekstra og er yderst klodset.

Man har også indbygget en belysningsmåler, som er koblet til spaltelukkerens indstillingsknap. Denne belysningsmåler forekommer imidlertid lidt gennemtænkt. Man må jo reg-

ne med at dette kamera især — af specialister — skulle kunne benyttes sammen med det nye ultra-lysstærke 1:0,95 objektiver. Hvad hjælper det så at belysningsmåleren ikke er mere følsom, end at bl. 0,95 — 1/125 sek. er laveste måleudslag! Man skulle dog kunne forvente, at måleren i al fald kunne klare praktiske værdier som f. eks. 1/8, 1/15 og 1/30 sek. på fuld åbning, altså i dette tilfælde 1:0,95. Forresten er måleren også svær at aflæse, da tallene er små og utydelige.

Når jeg kværunder over disse småpillerier, er grunden den, at kamerahuset trods alt kræver en investering på 970,00 kr., og jeg synes derfor at sådanne småirritamenter, der fra starten, uden omkostninger, kunne være undgået bør påtales.

Først gennem lysmuren — bl. 0,95! — først gennem »lysmuren«, reklamerer man. Ja, man kom først. Men hvordan?

Sjældent har vel et objektiver været forventet med større spænding. Lysstyrke 1:0,95 og 50 mm brændvidde. Et formidabelt »øje«, der skulle kunne klare alt i selv den mest skumle belysning. Selve linsen virker imponerende. Et stort stykke »glas«, så stort at det må have sin egen bajonetfatning udenpå det normale gevind. Det holder absolut lysstyrken. Forsøg viser klart at det er dobbelt så hurtigt som de hidtil hurtige objektiver på bl. 1,4.

Men hvordan tegner det så på fuld blænderåbning? For fuld åbning er faktisk det eneste, der kan interessere!

Svaret er: det afprøvede eksemplar tegner meget blødt på fuld åbning, og der er også nogen reduktion af lysstyrken ude i hjørnerne af billedfeltet. Denne kalamitet afhjælpes straks, når man blænder af til 1,4. Objektivet er meget vanskeligt at styre på fuld åbning. Afstandsindstillingen skal foretages med pinligste nøjagtighed for at opnå optimale resultater.

Min ærlige opfattelse er, at japanerne simpelthen har *ville* gå først igennem »lysmuren«, at det har været en prestigegag for dem at gennemføre konstruktionen. Det er forbløffende, at man har kunnet seriefremstille et objektiver på lysstyrke 0,95 så billigt som tilfældet er (kr. 1450,00). I praksis vil det nok vise sig, at man kommer lige så langt med objektiver, der »kun« har 1,4 som største blænderåbning — og som kan fås for en trediedel af prisen!

Samtidig med afprøvningen af 1:0,95/50 mm havde jeg også lejlighed til at sammenligne med tre andre Canon-linser, nemlig 1,5/35 mm (kr. 765,00) 1,4/50 mm (kr. 550,00) og 2,0/100 mm (kr. 490,00). Skulle jeg personligt bestykke min nye CANON 7, ville jeg foretrække disse tre, der tilfulde såvel prismæssigt og teknisk holder, hvad de lover.

von Haven.

CAMEX REFLEX 8 CR

Fabrikkens opgivelser:

1. 8 mm smalfilmoptager med udskifteligt objektiver fra 6,5 mm vidvinkel til ekstrem tele 145 mm.
2. Viser i søgeren ved filmens udløb.